

Pseudobůček

Wohnout

Chtěl bych na dovolenou
si zadupe rým, zadupe rým
šel bych z horní polní
dolní stolní dál do stodolní, stodolní.

Jenže lejstra na povolenou
mi nebyla dána, nebyla dána,
i když se snažím, plazím, házím
sázím, fráze sterilní, sterilní.

Zábava na mě visí
no ale já, ale já
sem jen mladej, blbej
nerozvážnej šmírák posedlík, posedlík.

Mátoha je motolicí
a věta je holá, si naříká
tak se starej, rýmuj
svázej slova jenže já já já já já.

Já jen sem a budu tady sedět
a budu tady sedět a budu plivat svý bohatství
nebudu ale jen, nebudu nikdy vědět
nikdy vědět co já smím a co nesmím.

Furt stejnej stejnej stejnej refrén sázím
mám smůlu jestliže
i stejný stejný stejný rýmy nacházím
to se mi zdá, to se mi zdá.

Možná, ale když je prázdnó
tak mi můza vyhoví
ale možná je jenom možná
možná velký kulový.
Možná, že je to málo zásadní
možná to nikdo neslyší
taky možná, že přijdou kusy výstavní
ale možná se to jen zdá.